

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Fe pošti prejemnik velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemnik velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnine prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petiti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvenem nedelje in praznike, ob 1/2. uri popoldne.

Štev. 171.

V Ljubljani, v ponedeljek 28. julija 1890.

Letnik XVIII.

Vabilo na naročbo.

S 1. avgustom prične se nova naročba na

„SLOVENKA“,

h kateri najljubšeje vabi

opravništvo.

Cena naročnine razvidi se na glavni listi, a na naročnike, ki se oglašajo, pa ne določajo naročnine, se ne ozira.

IV. shod katol. polit. društva v Smledniku.

Katoliško politično društvo je priredilo včeraj dne 27. t. m. svoj četrti shod v prijaznem Smledniku; ob 4. uri zbralo se je v lepi prostorni graščinski dvorani, katero je društvu drage volje za to priliko izvolil prepustiti blagorodni g. graščak baron Lazarini, blizu 300 vdeležencev, udov in prijateljev društva. Odbor so zastopali gg.: Klun, Detela, Povše, Klein, dr. Gregorič, Kalan, Žitnik. Tudi iz Št. Vida, Preske, Mavčice, Vodice, Št. Jurja, Kranja, Šmartna itd. bilo je več vdeležencev pri shodu navzočih.

Predsednik društva kanonik Klun pozdravi obilno zbrane poslušalce, omeni veselega dogodka, ki se zvrši ta teden v cesarski hiši, namreč poroke najmlajše hčere presvetlega cesarja, ter povabi navzoče, naj kakor vselej tudi pri tej priliki izrazijo svojo vdanost do viteškega svojega vladarja. — Na to prevzame predsedništvo in vodi zborovanje društveni podpredsednik vodja g. F. Povše.

Prvi poročala preč. gosp. kanonik Klun o delovanju državnega zbora; govoril je nad poldrugo uro ter podal poslušalcem jasno in zanimivo podobo, kako je sedanja večina v državnem zboru, h kateri se prištevajo tudi slovenski poslanci, delovala zadnjih deset let. Prevzela je jako slabo državno

gospodarstvo, naj si bo v državno-gospodarskem, narodnem ali pa političnem oziru.

Državnih dohodkov je bilo vsako leto manj kakor troškov, odtod vedni primanjkljaj. Tako je bilo n. pr. l. 1879, zadnje leto nemško-liberalnega gospodarstva, primanjkljaja 60 milijonov gld. Konservativni vladi in večini je bila skrb, da odstrani primanjkljaj, kar se jima je vključno vedno rastočim troškom tudi posrečilo, tako da nam kaže letni proračun za l. 1890. 2 1/2 milijona preostanka v državni blagajnici.

V narodnem oziru so vzlasti vladale krivične razmere tudi za Slovence; v uradih in šolah se je šopiril nemški jezik in večinoma so le tujci pri nas beli kruh jedli; marsikaj se je v tem oziru zboljšalo, seveda imamo še mnogo neizpolnjenih želja. V političnem oziru so bili prejšnji gospodarji liberalni to je: naklonjeni in radodarni sami zá-se, z vso silo so pa tlačili vzlasti kmeta, obrtnika in duhovnika; od tod toliko za kmetovalca kvarljivih postav, kakor obresti jemati, kolikor kdo hoče, zemljišča razkosavati itd.; za obrtnika prosta obit. Vsak sme prevzeti obrt, kakoršno hoče, tudi ako se je ni učil. To je bilo koristno le za bogatine, vzlasti jude; v verskem oziru pa je z novo šolsko postavo zasekana cerkvi bridka rana, ker jej je mladina, up boljše prihodnosti, izpodmaknena iz njenega varstva. Sedanja vlada se je trudila odstraniti te krivice, žal, da je imela preveč nasprotnikov in premalo poguma, da bi bila tudi dosegla, kar je želela. Obširno je govoril g. poslanec vzlasti o šolstvu, v verskem in narodnem oziru, pojasnjeval je izjavo avstrijskih škofov glede na šolo in pastirsko pismo v tem oziru, ki mora biti katoličanom vodilo pri šolskem vprašanju omenjal, koliko prošelj so tudi Slovenci poslali na Dunaj za versko šolo ter izražal upanje, da preje ne odnehajo od svojih zahtev v tem oziru, dokler se jim ne izpolnijo.

Na koncu svojega govora pojasnjeval je gosp. poslanec sedanji nevarni položaj, ker se je vsled mladočeskega hujskanja jako bati, da dobimo zopet nemško-liberalno vladlo. Zato pa je treba, da smo

Slovenci na vse pripravljeni in je želeli, da bi složni med seboj varovali vsikdar pred sovražniki svoje svetinje, vero katoliško in materno besedo slovensko.

Za tem temeljitim in obširnim, z glasnim vsestranskim odobravanjem vsprejetim govorom poročala g. graščak in deželni odbornik Oton Detela o delovanju deželnega zbora kranjskega. V začetku omenja, da do sedaj ni imel navade sklicevati svojih volilcev in poročati jim o svojem delovanju ter popraševati po njih željah, ker sam gospodar že dolgo let predobro vé, kakšne so težnje kmečkega stanu; z veseljem pa porabi shode „Katol. polit. društva“, da tudi poročala svojim volilcem o delovanju deželnega zbora. Pred vsem poudarja, da je on vsikdar stal trdno pod zastavo: Vse za vero, dom, cesarja, obžaluje, da se uprava naše katoliško politično društvo in njega udje strastno napadajo samo zaradi tega, ker so se drznili društvu dati ime „katoliško“; omenja, da katoličan se mora kot tak kazati povsod ne le v zasebnem, tudi v javnem življenju, ker zdrava pamet nas uči, da človeka ne moremo ločiti na dva dela, da bi bil tak sam zá-se, popolno drugačen pa kot poslanec, da hoče torej on kakor dozdaj tako tudi v prihodnje vedno stati in delovati kot Staroslovenec pod staro, utrjeno slovensko zastavo. — Za tem omenja gospodarskega delovanja, našteva postave v korist kmetovalcem, n. pr. o zatiranju predenice, o lovskih kartah, o povračilu škode po lovu in divjačini, o povzdigi živinoreje, o novi cestni postavi, o uredbi zdravstvenih okrajev itd. ter dokazuje s številkami, da vključno vedno rastočim deželnim troškom vzlasti za šole in bolnišnice se je vendar-le znižala deželna doklada za 12 odstotkov, kar je gotovo dokaz varčnega gospodarstva. In v tem duhu hočejo verni slovenski poslanci delovati tudi v prihodnje v duševni in gmotni prospeh dežele in naroda. — Tudi to poročilo je bilo sprejeto z glasnim odobravanjem.

Gosp. Kržič, načelnik cestnega odbora, izreče na to zahvalo gg. poslancema za njuno plodonosno delovanje in lepo poročilo; g. župan Anton Burger prosi, naj bi deželni zbor blagohotno podpiral

LISTEK.

Marija Pomagaj.

(Po izvirniku „Redeatis“.)

VII.

Bilo je uro pozneje — in kako se je Josip v tem kratkem času premenil! Ali je bil to še oni mladeneč, ki je bil na jutro v cerkev stopil bled in britkosten in z upalim obličjem in se je za stebrom ljudem skrival?

Sedaj pa se lepo sveti Josipu jasno obličje, dobil je novo moč, ker mašnikova beseda ni le potlačila njegove žalostne duše, ampak mu tudi polajšale srce. Bilo mu je skoraj, kakor bi se mu sanjalo, in gola resnica je bila, kar je slišal. Oče Celestin mu ni le potrdil velikosti Božjega usmiljenja, ampak mu je tudi rekel čudovite besede: „Pojdi v miru, moj sin, in zahvali se naši ljubi Gospej, Mariji Pomagaj. Tvoj oče ni morilec.“

In mašnikova beseda je bila tako prepričevalna, tako jasna in resnična, da mu je Josip moral verjeti in zaupati, kakor da bi bil Bog sam iz nebes ž njim govoril. Kako se je godilo? Kako se je ta reč razjasnila? Kako je bilo, da je Josip verjel očetu

Celestinu, kar bi svojemu očetu nikdar ne bil verjel? — Josip se ni vpraševal, čutil je le novo veselo življenje v svojih žilah in toplo hvaležnost v svojem srcu.

Klečal je pred Marijinim oltarjem in veselo gledal k Materi usmiljeni. Vedno hoče v spominu imeti, kar mu je Marija storila, vedno hoče v njenem varstvu živeti.

Potem vstane in hiti domov. Zlahkimi nogami gre po kamniti, ozki stezi navzdol. Ni se torej čuditi, da doide Ano in Jerico, ki ste rožni venec molile in počasi hodile. Videlo se jima je na mirnih obrazih, da ste tudi prejeli blagoslov in tolažbo v Marijini cerkvi, pa kako jima je bilo sedaj, ko ju Josip nenadoma pristrčno pozdravi, in vidite njegovo veselo obličje.

„Bog me je rešil bridkosti na prošnjo naše ljube Gospe“, pravi ves ginjen. „Kaj li ne! Odpustite mi tudi, ker sem vaji žalil! Nesrečen človek sem bil, pa Bog mi je usmiljenje skazal, in naša ljuba Gospa mi je pomagala.“

VIII.

Kako je pa Peter Piroti praznoval Marijin praznik? Ni mu prišlo na misel, da bi šel v cerkev;

v svoji trmi je imel Marijin dan za delavnik. Mreže je popravil in sušil; ravno jih je hotel sneti, kar stopi k njemu Ivan v praznični obleki. Mladi Ivan je tudi žaloval, da sta si bila oče in brat tako neprijazna, in prav veliko je molil, da bi se ta razmera kmalu premenila, in je tudi svoje upanje stavil na Marijin praznik. Kako bi pa Marija pomagala, če se je njen praznik zaničeval? Gotovo, oče mora z njim iti v cerkev. In zato pride po očeta, in kar si sicer nikoli ni upal — z obema rokama se oklene očetovega vratu ter prosi, rekoč: „Oče, nikar mi ne odrecite, pojdite z menoj na Marijin praznik. Tudi jaz bom mreže popravil vso noč, toda prosim, zdaj praznujva.“

In dasiravno je Peter čmernega obraza in dečka od sebe otesa, Ivan se ga toliko bolj oklepa, prosi in poljubljuje očetu ogorelo grbančasto lice, dokler ga ne usliši.

„Naj bo“, reče, „pa pojdiva.“

Tako je tudi Peter Piroti slišal očeta Celestina pridigovati in se je vdeleževal lepega veličastnega praznika. Kaj je vendar čutil v svojem srcu? Ali je bil vendar kaj ginjen?

Ivan je večkrat pogledal po očetu, kakšen obraz ima, ali zdajci zgine izpred njega, in kolikor ga tudi

okraj, da bi dobili most čez Savo, ali vsaj kako bližnjo cesto proti kolodvoru v Medvode.

Gospod O. Detela obljubi, da se bode v tem oziru storilo, kolikor bode mogoče.

Gosp. župnik Jan. Karlin zahvali odbor katoliškega političnega društva, da je izvolil ravno Smlednik za svoj četrti društveni shod, ter izraža nado, da to ne bode zadnjikrat, marveč da se kmalu zopet vidimo.

Predsednik shodu, g. Povše, omenja v sklepnem govoru Slovincem nevarnega položaja; treba torej, da Slovenci stojimo trdno na straži za vero in dom, da se ljudstvo podučuje in vzgaja v tem oziru; in ker ima ravno katoliško politično društvo ta namen, zato priporoča navzočim to društvo, ki naj postane mogočna trdnjava, ki bode branila Slovincem vsikdar, vzlasti pa ob času nevarnosti, vero in dom.

Z iskreno zahvalo do blagorodnega gosp. Lazarinija, ki je društvenike in prijatelje društva tako blagovoljno in gostoljubno vsprejel pod svojo streho, sklene predsednik shod, ki se je dovršil v vsestransko zadovoljnost, ter pokazal, da ima katoliško politično društvo najtrdnjšo svoje podlago v vernem ljudstvu slovenskem, katerega Bog poživi in mu nakloni mnogo pravih in delavnih prijateljev in vodnikov!

Politični pregled.

V Ljubljani, 28. julija.

Notranje dežele.

Češko-nemška sprava. Izvrševalni odbor nemških poslancev na Češkem je včeraj zboroval v Pragi ter sklenil, priporočiti Nemcem, naj se vdeležijo razstave le tedaj, ako se bode dognala češko-nemška sprava. Gledé na spravo pa naznanja odbor, da pričakuje od vlade in Čehov, da bodo pritrdili vsem točkam dunajskih obravnav.

Deželni glavar na Solnograškem. Nekateri listi poročajo, da bode namesto grofa Chorinskega novi deželni glavar na Solnograškem liberalce. — To torej je Lienbacherjeve agitacije — sad.

Mladočeško društvo. Ker je bilo razpuščeno mladočeško kmetско društvo zaradi napadov na vlado in Staročeha, osnovalo se je brž drugo društvo: „Deželna zveza čeških kmetov v kraljevini češki“. — Bržkone ima to najnovejše društvo isti smoter, kakor pred njim razpuščeno zgoraj imenovano društvo.

Vnanje države.

Rim. „Osservatore Romano“ se pritožuje, da so nekaj dni sèm po vseh okoli vaticana stoječih hišah policijski zastopniki, ki pazijo na kretanje sv. Očeta. To je že skrajna predrznost nesramnih Lahonov! Tako zdaj hočejo omejiti še celó njegov sprehod po vaticanskem vrtu.

Bolgarija. Bolgarski listi pobijajo na vso moč poročila evropskih političnih krogov, da méni princ Ferdinand zapustiti bolgarski prestol. Ta namen podtikajo princu le ruski listi. Sicer ne bi bilo sedaj umestno, da bi princ zapustil prestol, ko je ugodila Turčija bolgarski noti gledé na versko vprašanje v Macedoniji živeti Bolgarov in se je nadejati, da ugodi še drugim željam bolgarske države, pred vsem, da bo priznan princ Ferdinand za postavnega bolgarskega kneza.

Rusija. O splošnem evropskem položaju piše „Novoje Vremja“: Vse tako kaže, da se bliža Evropa velikemu prevratu. Napočilo bo jutro Evropi z ve-

išče, ne najde ga več. — Peter Piroti se je domov vrnil. — Ni mogel več v cerkvi prestatí — tla so se pod njim majala, in v njegovem sreču ga je peklo kakor žrjavica. Odkar je Josip vedel, kaj je bil storil, ni imel več pokoja, vesti si ni mogel umiriti. In kakor se je trdo obnašal proti sinu in mu tajil svojo krivico, bil je vendar morilec pred Bogom in svojim sinom. Že tisto strašno noč na morji je slišal gromni glas razkačenega sodnika in je čutil, kako strašno je pasti v roke živega Boga — in odslej ga je huje in huje peklo v njegovem sreču! Kam bi bil bežal, da bi se ognil pekoči vesti? Kje je bilo rešenje? In ko je slišal v cerkvi božjo besedo iz ust pobožnega mašnika, bil bi pač rad veroval v neskončno ljubezen božjo, pa notranja britkost mu tega ni pripustila, žene ga izpred obličja božjega, da se brzo vrne v koč svojo, kakor preganjana zver. — Ali se pa more tukaj skriti, tukaj kjer je tujca umoril! Brezupen gleda Peter okolu sebe — in kdo vé kaj bi bil storil, ko bi se njegov pogled ne bil naenkrat ozrl na podobo Marijino. Zavpije, pade na kolena in kliče: „O Marija, pribežališče grešnikov, prosí za-me!“

likimi preuredbami, a nikdo ne vé, kake bodo prav za prav. Diplomacijo stare šole v zapadni Evropi je mladi, po preuredbah hrepeneči cesar Viljem popolnoma zmešal, kajti njegov smoter je vsem gola uganka. Vse prizadevanje diplomacije je brezuspešno, da bi prišlo na sled njegovim nakanam. Še-le prihodno jesen se bo uvidelo, kaj cesar Viljem želi in po čem hrepeni. Za zapadnoevropske politične kroge je to vsekako najvažnejše vprašanje, ki vzbuja pozornost vseh evropskih držav razven Rusije. Le-ta država gleda hladnokrvno v prihodnost nemškega cesarja politike. Ruska vlada, ki nima nobene nove zahteve in ostane pri vseh starih načrtih, izkoriščala si bo vse prednosti, katere si je ohranila s svojo hladnokrvnostjo, dočim so vse druge države izgubile glavo.

Francija. Kakor zagotavljajo listi, utegnute se Francija in Anglija kmalu dosporezovati z ozirom na sansibarsko vprašanje. Iz Londona prihajajo „Figaro“ naslednja poročila: „Do zdaj ste uravnani dve zadevi: 1. Anglija dovoljuje, da bode imel eksekvatur v rokah generalni francoski rezident na Madagaskarji. Prav za prav je to le platonsko zaščeno. 2. Angleška vlada dovoljuje združenje mej v Senegambiji in na górenjem Nigru; istotako priznava francoski vpliv okoli jezera Tšuda. Angleški vladi se je posrečilo, ohraniti si tuneško vprašanje za odškodnino. Vrh tega ste sklenili obe vladi, da odložite obelodanjenje tega sporazumenja tičočih se aktov, dokler ne bodo odšli francoski poslanci na počitnice in ne reši angleška spodnja zbornica postavnega nasveta o helgolandskem otoku.“

Nemčija. Znano je, da pojde prihodnji mesec nemški cesar Viljem II. obiskat ruskega carja v Peterburg. Neki berlinski dopisovalec rumunskemu političnemu listu hoče pa celó vedeti namene popotovanja nemškega cesarja na Rusko ter trdi, da bo obisk v zvezi z naslednjimi nakanami cesarja Viljema II.: 1. Ko se Rusija in Nemčija sporazumeta, delovala bo Nemčija na to, da pride princ Valdemar Danski na bolgarski prestol. Princ bo prestopil v pravoslavno cerkev. 2. Vzhodna Rumelija bo združena z Bolgarijo, ki bo povzdignena za kraljevino. 3. Evropske države se snidejo na kongresu, da se posvetujejo o splošnih vkupnih zadevah in potrebnih sredstvih proti vedno rastočemu socializmu. 4. Vsa vprašanja, ki bodo na dnevnem redu ter silijo evropske države, da so oborožene, pretresovala se bodo na kongresu. Kongres bo odgovoren za to, da se izvedejo na kongresu določeni sklepi. Konečno omenja imenovani dopisnik, da bo nemški cesar ruskemu carju celó nasvetoval potrebna sredstva, da se zabrani vojna.

Amerika. Poročalo se je že listom, da je republika Guatemala napovedala vojno republikli Salvador. Kakor pa zagotavljajo najnovejša poročila, unela se je že vojna med njima. Na obeh straneh je padlo 400 mož.

Afrika. Kakor trdi „Figaro“, kupčuje se v Afriki (Tripolis) še vedno s sužnji, četudi je to ostro prepovedano. Tamošnji kupei dajo karavanam različno blago, katero zamenjujejo v Murcuku za sužnje. Tu je vedno do tisoč murinov na trgu. Po noči jih prevažajo v Tripolis ter skrivajo po vrtih, dokler jih ne prodajo. Od tu pridejo sužnji v Carji-grad, Smirno in Aleksandrijo. V Tripolisu so kupčevanja s temi nesrečniki vsak mesec v zasebnih hišah.

Izvirni dopisi.

Iz Hrenovic, dné 25. julija. (Amerika.) Minuli četrtek popoldne molila sta v naši farni cerkvi dva dečka šclarja. Eden je bil star devet, drugi deset let. Oba sta opravila prvo sv. spoved, vzela pokleknivši pred podobi sv. Alojzija in Matere božje slovo od domače cerkve in zvečer odrinila sta v Ameriko. Uboga dečka! Siroti, komaj za silo poučeni v krščanskem nauku, morata v otroških letih s svojimi ubožnimi stariši s trebihom za kruhom! Kdo jih bo učil nadalje, kje bo prvo sveto obhajilo? Prav milovanja vredna bila sta otroka, odhajajoča tako zgodaj med tuje ljudi v južno Ameriko.

Amerika — ta beseda se zopet sliši pri nas. Pet oseb si je šlo iskat sreče na novi svet iz Malega Otoka, deset iz Orehka, dve družini iz Hraš, med njima oče in mati s peterimi otroci, izmed kojih je jedno dete še le leto staro; v Orehku je ameriška muha pribrenčala celó na občinski pašnik in premotila vaškega čednika, da je odpo-vedal svojo službo, hoteč si boljše poiskati onkraj morja. Žalostno. Kaj sili ljudi k temu? Pomanjkanje, posledki lanske slabe letine. Kruha ni, za- služka ni! Pač gredó nekateri z doma, o katerih bi se lahko reklo, da ne vedó, zakaj gredó, ali res- nica je, da jih mnogo ubožstvo pritira do tega ko- raka. Gospodarske razmere na Pivki so res hude. Človek se mora vprašati: kaj bo, če bo šlo tako naprej? Edini pridelek, za katerega še dobí Pivčan, vsaj po naših krajih, kak krajsar, je seno. In to seno izvozi v Trst, in to seno so prodajali letošnjo

pomlad po 60—70 kr. cent v Trst postavljeno. Doma pa živine nič, gnoja nič, in potem se slišijo tožbe: polje več ne rodi. Tako gospodarstvo mora uničiti do cela našega kmeta. Ljudje to sami uvi- devajo in sami pripoznajo, da se mora stvar dru- gače začeti. Ali začne se vendar ne, ker manjka volje in denarja. Drugod imajo gozde, imajo polne hleve živine — vsega tega ni pri nas. Ko bi kranjska kmetijska družba le nekoliko zastavila in mogla zastaviti pot takemu pogubnemu gospodar- jenju, veliko zaslugo bi imela. To vprašanje se mi zdi tako važno, da je pač vredno, da se zanimajo zanj vsi krogi, ki v tem oziru morejo kaj pomagati.

Na Razdrto je došlo mnogo gospóde iz Trsta. Prihodnjo nedeljo na vse zgodaj jutraj nameravajo prirediti z nekaterimi gosti iz Postojine in Ljubljane velik izlet na Nanos. Imeli bodo gori svojo — mašo.

Dnevne novice.

(Povodom poroke nadvojvodinje Marije Va- lerije) bode po ukazu ljubljanskega knezoškofijstva dné 31. t. m. slovesna sv. maša ob 10. uri po vseh onih farah, kjer so javna oblastva in uradi.

(Imenovanje.) Kupčijski minister je imenoval slovenskega rojaka g. Antona Kodra poštnim kon- trolorjem v Tridentu.

(„Celjski Sokol.“) Iz Celja se nam piše: „C. kr. državno namestništvo v Gradci potrdilo je od osnovalnega odbora „Celjskega Sokola“ predložena društvena pravila. — Ker je občna želja med celjskimi Slovenci, da se osnovalna slavnost praznuje že 7. in 8. septembra t. l., moramo takoj na delo. V ta namen sklicujemo prvi občni osnovalni zbor na prihodnji četrtek, t. j. dné 31. julija 1890 ob 8. uri zvečer v prostorih celjske čitalnice ter vabimo vse rodoljube iz Celja in okolice, kateri so se za mlado društvo že koj spočetka zanimali in kot udje pristopili ali kateri do takrat kot udje pri- stopijo, k mnogobrojni vdeležbi. — Na dnevnem redu je: 1. Otvoritev zborovanja. 2. Volitev staroste, podstaroste ter v društvenih pravilih določenih od- bornikov in revizorjev. Razgovor in predlogi o osno- valni stavnosti. 4. Razni predlogi v smislu pravil.

(Iz učiteljskih krogov.) Zopet se oglašajo pro- silci za počitniški natečaj na kmetijski šoli na Grmč. Pač bi bilo na korist dobri stvari, da bi se ta mesta oddajala takim gospodom, ki imajo priložnost za sadjarstvo zunaj na deželi kaj storiti, kakor na ljud- skih šolah, kjer imajo že šolske vrtove, ne pa po mestih in trgih, kjer službuječe osebe niti prilike nima, da bi svoje teoretično znanje praktično upo- rabljevalo. Nadalje se ne sme prezreti, da tistemu, kdor zdaj nima nobenega veselja do vrta in drevja, tudi na Grmč ljubezni do sadjarstva vdihnili ne bodo.

(S Štajerskega) se nam poroča: Na Kalobji, sloveči božji poti blizu Št. Jurja ob južni železnici, je bila včeraj izvanredna slovesnost. Pel je tam novo sv. mašo g. Karol Wenig, rodóm Čeh iz Klatove. Propovedoval je celjski mestni kaplan čast. g. Josip Atteneder. Posebno je bilo ganljivo, ko je proti sklepu govornik nagovoril v lepi češčini navzočnega novomašnikovega očeta, vrlega in ko- renjaškega moža, ki je od daleč prišel praznovat pomenljivi dan svojega sina. Navzočnih je bilo tudi več čeških bogoslovcev iz Maribora. Posebno hvalo zasluži tamošnji župnik č. gosp. Al. Kreft zaradi svoje v resnici slovanske gostoljubnosti, s katero je sprejel g. novomašnika in ostale goste. — Včeraj je preč. g. opat celjski, Fr. Ogradi, posvetil nov oltar v Galiciji blizu Celja. Zbranih je bilo mnogo duhovnikov. — Prihodnjo nedeljo t. j. 3. avgusta bode daroval v Celji prvo sv. mašo č. g. Friderik Kukovič, sin celjskega glavnega kontrolorja pri c. kr. davkarji.

(Požar.) Iz Podbrezja se nam piše 27. t. m.: Danes smo pri nas slovesno praznovali god farnega patrona sv. Jakoba. Ko smo prišli ob polu 3. uri iz cerkve od litanij, začuje se pred cerkvijo glas: „Gori! Ogenj!“ Dva kozolca polna žita Pod Tabrom sta bila v plamenu. Ker so bili ljudje naglo prihi- teli na pomoč, in ker ni bilo vetra, se ogenj ni dalje širil. Rešili so celó tudi še nekoliko žita. Za- žgali so bajé pagloveci s smodkami. O ti nesrečen tabak!

(„Pre Patria.“) Ko so v Trstu znani rogovileži zvedeli, da je „Pro Patria“ razpuščena, zbrali so se v telovadnici društva „Unione ginnastica“ in svi- rali neke prepovedane komade. Isti večer so se tudi znesli nad nedolžnimi orli na poštnih nabiralnicah. V mestni seji se je prečitelo pismo predsednika

razpuščene „Pro Patria“, dr. Coflerja, s katerim je ponudil občini pohoštvo otroškega zabavišča na Greti z vsemi pravicami dotične pogodbe. O tej ponudbi bode obravnaval šolski odsek. — Kakor čitamo v „Edinosti“, piše tržaški list „L'Adria“ pod naslovom „Pravica za vse“ to le: „O priliki razpuščenja društva „Pro Patria“ napadali so tukajšnji lokalni listi kaj strastno slovensko društvo sv. Cirila in Metoda, podtikajoč mu panslavistiške namene ter očitajoč, da dobiva denarne podpore iz Peterburga, Moskve in drugod. Ako menijo ti listi, da bodo s takimi lažmi pri vladi kaj opravili ali jo proti komurkoli nahujskali, gotovo se varajo. Rečena družba ima čisto vest, gospôda, in zato se prav čisto nič ne boji. Ali grdo je, da se jo ob vsaki priliki neosnovano napada in žali s takim podlim očitovanjem. Takim orožjem ne bode nikogar uničili in žalostno je tako postopanje proti narodu, kateri je pri vsaki priliki in v vsakem trenutku z dejanji — in ne samo z besedami — sijajno dokazal udanost svojo do vladajoče hiše ter dokumentiral, da je veren sin avstrijske domovine. Narod ta mora biti užaljen do dna svojega srca, videč se tako sumničnega in obrekovanega pred vsemi pošteno mislečimi. Družbi sv. Cirila in Metoda ni namen raznarodovati — kakor so nameravali drugi — ampak se bori za obstanek svojega prava, katero je priznано vsakej narodnosti: da ohrani svoj materini jezik. In na to so lahko ponosni.“ — Dalje sta pisala dva tržaška Italijana „Edinosti“ v imenu več družih naslednje pismo: „Več nas Tržačanov — Italijanov in Slovanov — pisali smo tukajšnjim lokalnim novinarjem mnenje svoje o razpustu gnjusnega društva „Pro Patria“. V pismih teh izrekli smo svoje zadovoljstvo na tem činu slavne vlade, zajedno izražajoč protest proti pisavi tukajšnjih novin, osobito lista „Il Piccolo“, koji je trdil, da je vse meščanstvo užaljeno radi postopanja vladinega proti „Pro Patriji“. Ali žal, pisem teh niso hoteli prijaviti. Ministerstvo imelo je popolnoma prav, da je razpustilo društvo, katero je širilo tu v mestu, kakor po vsem Primorskem krive nazore, uprizarjalo protiaustrijske demonstracije in po svojih šolah pripravilo mladino za italijansko zedinjenje. Ali to krivo in zlobno njih nastopanje ne sme imeti in ne bode imelo nikdar vspeha, kajti oni nam kažejo svojo civilizatorično silo po metanju bomb in petard, s katerimi čini sramotijo nas, zveste sinove svoje domovine. Nadejamo se, da se bode slavna vlada vendar enkrat energično poprijela dela, da pomete smeti iz mesta. Naših poslancev v državnem zboru pa je dolžnost, da povzdignejo besedo svojo v ta namen, da se zató škandali, ki se že dolgo časa vršé v našem mestu. Pravično bi bilo in bi tudi odgovarjalo zakonom, da bi se podelile vsem jednake narodne pravice in da ne bi se dovolilo, da jedna narodnost krati jezikovne pravice drugej narodnosti, kakor so nameravali klovodje bivše „Pro Patrije“.“

(Veselica slovenskih abiturijentov v Ljubljani.) Prejeli smo naslednje vrstice: **Kmalu bode tu 4. avgust**, ko se bodo vsi slovenski abiturijenti z bratskim pozdravom pozdravili v belej Ljubljani. Srečen dan bode zanje! Le želeli bi bilo od naše strani, da bi se ljudje bolj zanimali za njihovo stvar, kakor sicer. Pri nas se kaže neka mrzlota, neka nezaupnost proti njim; nikdo ne zna prav ceniti mladostnega navdušenja, ki preveva njihova srca! Bratje Slovenci, ne takó! Sedanji prireditelji in vdeleženci vseslovenske abiturijentske veselice bodo naši bodoči nasledniki. Odmrli bomo mi — hladna gomila bode nas objela. Nastopiti bodo morali novi ljudje, ki bodo popolnili naša mesta in bodo vodili slovenski narod. Na noge torej, bratje Slovenci. Pridite od vseh stranij širne Slovenije in vdeležite se njihove veselice! Tu bode pokazala naša mladina, da je zrela, da je navdušena in vzprijemna za vse, kar je lepo in pravo, kar povzdiguje človeka nad vsakdanje življenje. Veselica bode pa tudi v vsakem obziru sijajna. Na tukajšnjem čitalniškem odru se bode kazalo „Dijaško življenje“ v podobah. „Pobratimija“ in „Kdo je mar“ z vojaško godbo bode po dolgem odmoru zopet slovesno odmeval. Pela se bode „Dijaška himna“, katere do zdaj še nikdar ni čul narod slovenski. Predavale in pele se bodo navdušene pesmi, govorili se bodo ognjevit govori, navduševala se bode naša mladina za vse, kar je vzvišeno. Pridite torej, bratje Slovenci, pridite in pogledajte, kaj so se naučili, kaj znajo naši nasledniki!

(Slovensko pevsko društvo) je začelo razpošiljati vabila k velikemu koncertu. Da se prihrani nekaj

troškov in dela, poslala se bodo vabila za ude, ki stanujejo v krajih, v katerih ima društvo svoje poverjenike, zadnjim, ki jih naj blagovolé razdeliti med ude in drugo občinstvo ki se hoče vdeležiti slavnosti.

(V blejsko zdravilišče) je do 27. t. m. došlo 715 gostov.

(Kroparska-kamnogoriška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda) je imela včeraj v Kropi v prostorih g. Jalen-a občni zbor. Ker je dosedanji predsednik, g. župnik L. Bernik, zbolel, je bil predsednikom izvoljen gosp. dobravski župnik Val. Alijančič. Donasaj podružnica obilo sadu!

(Letošnja okrajna učiteljska konferencija za krški šolski okraj) bode dné 6. avgusta ob 9. uri dopoldne v šolskem poslopji v Krškem. Razven navadnih točk se bode obravnavalo: 1. Izbor in razdelitev učne tvarine iz realij na posamezne razrede in oddelke raznih kategorij ljudskih šol; 2. ovire povoljnemu učenju in vzgojevalnemu vspehu v ljudski šoli (zlasti na deželi), in kako bi se taiste odstranile; poroča g. Fr. Slanec.

(Vabilo) k velikemu koncertu, katerega priredi „Slovensko pevsko društvo“ v nedeljo 10. avgusta 1890 v Mariboru. A. Ob 10. uri predpoldne glavna pevska vaja v dvorani mariborske čitalnice. B. Ob 12. uri opoldne VI. veliko zborovanje s sledečim vsporedom: I. Pozdrav predsednika. II. Poročilo tajnika. III. Poročilo blagajnika. IV. Poročilo računskih preglednikov. V. Prememba društvenih pravil. VI. Volitev a) predsednika in odbora, b) računskih preglednikov. VII. Razni nasveti. C. Ob 1. uri popoldne skupni obed na vrtu gostilne „Gambinushalle“, pri kojem svira vojaška godba. D. Vspored velikega koncerta na vrtu gostilne „Gambinushalle“. 1. Handl: „Slomšekova koračnica“, svira godba. 2. A. Nedvêd: „Pevčeva molitev“, moški zbor. 3. Suppé: „Nachtigallen-Lied“, svira godba. 4. A. Volarič: „Slovan na dan“, mešan zbor. 5. Smetana: Fantazija iz operete „Hubička“, svira godba. 6. A. B. Towačowsky: „Žene mrak se“, moški zbor. 7. Zajc: Ouvertura k operi „Die Hexe von Boisy“. 8. H. Sattner: „Po zimi iz šole“, mešan zbor. 9. Blasehke: „Ljubica“, četvorka, svira godba. 10. A. Foerster: „Domovini“, velika kantata za moški zbor s samo- in četverospeli in spremljevanjem orkestra. 11. Schneider: „Albrechtsmarsch“, svira vojaška godba. 12. Dr. G. Ipavec: „Poročni zvon“, mešani zbor. 13. Lubin: Variacije za 2 roga, svira vojaška godba. 14. Dr. B. Ipavec: „Brezi jadra“, moški zbor. 15. Millöcker: „Kosakenritt“, polka hitra. 16. Bazin-Bendl: „Križarji na morju“ veliki mešani zbor. Začetek točno ob 5. uri popoldne. Vstopnina: a) za neude 1 gl., za celo obitelj 3 gl.; b) podpirajoče ude 50 kr.; za dijake 30 kr.; c) kmete 30 kr.; d) pevci prosti. Koncerta se morejo vdeležiti p. n. udje, povabljeni in uvedeni gostje. E. Po koncertu prosta zabava s petjem in godbo. Pri prosti zabavi nastopijo posamezna pevska društva in svira godba.

(Vabilo) h koncertu v proslavo Nje c. in kr. visokosti gospé nadvojvodinje Marije Valerije in Njega c. in kr. visokosti nadvojvode Franc Salvatorja nevenljivemu spominu vzvišene poroke v izvršitev najudaneje poklonjenem po pevskem društvu v Šturiji v nedeljo dné 3. avgusta t. l. na vrtu gosp. Josipa Sirce. Vspored: 1. Nagovor. 2. Nêdvêd: „Pozdrav“, moški zbor. 3. Radoslav Silvester: „Prolog“. 4. „Cesarska“. 5. Sattner: „Studenčku“, mešan zbor. 6. Vašak: „Oj radostno potovanje“, osmospev. 7. Sattner: „Majniku v pozdrav“, mešan zbor. 8. * * * „Mlatiči“, moški zbor. 9. Nêdvêd: „Popotna“, osmospev. 10. Sattner: „Opomin k petju“, mešan zbor. 11. Zajc: „Frankopanka“, moški zbor. 12. Nêdvêd: „Na goro“, mešan zbor. 13. A. Kržič: „Zamujeni vlak“. Veseloigra v petih oddelkih. V vedrilo potem nadaljevanje petja na vrtu. Začetek ob 1/2 6. uri zvečer. Vstopnina 20 kr., sedež 10 kr. K prav obilni vdeležbi vabi Odbor.

(Delavsko bralno društvo v Idriji) je včeraj na vrtu g. Fr. Didiča priredilo veselico s petjem, godbo in kegljanjem na dobitke.

(Nemška strpnost.) Zastopništvo mesta Jiglave na Moravskem je vložilo ugovor proti imenovanju č. g. Špičke, kateheta na tamošnji občinski šoli, ker ima katehet češko ime in je češke narodnosti.

(Čemu se učimo nemščine.) Nemščine se učimo iz teh razlogov: 1. Da moremo prečitati nemške liste, ki dan na dan sramotno zabavljajo nam Slovanom; 2. da se slovenske gospé in gospice morejo naročati na „Modenwelt“ in nemške krvave, pohujš-

ljive romane, da-si izhajata dva slovenska leposlovna lista; 3. da more poštenih pet Slovencev, če prisede k njihovi mizi v gostilni Nemec, slednjega izbornobaviti do polnoči; 4. da Slovenka, ko pride v slovensko prodajalnico v Ljubljani, kjer jo pozdravljajo nemški, ne osmeši sebe, če ne govori v svojem materinem jeziku; 5. da more vsak lepši oblečen Slovenec spregovoriti nemški pri železniški blagajnici, na pošti, brzojavnem uradu, pri sodišču itd. Oj, da bi vsak tako postopal, kakor n. pr. Zbi-slavski župnik Fr. Vamberra, ki je, vprašajoč ga J. Dobrovský, zakaj mu piše češki, odgovoril l. 1801. nastopno: „Zakaj pišem češki?“ Trdno sem prisegel, nobenemu več pisati in z nobenim ne govoriti in če, kdor zna češki, nego — češki. Ako se nam Čehom od naših nemških sosedov očita porogljivo, da jeden drugemu dopisujemo v tujih jezikih in govorimo med seboj, zakaj bi ne mogli to zaprečiti? Ali je tako težko, popustiti to navado? Mislim, da ne, in radi tega sem prisegel!“

(O vencih pri pogrebi.) Piše nam prijatelj z dežele nastopno: Vedno bolj se širi navada tudi sém na „kmete“, da polagajo odraslim pokojnikom vence na krsto. Mnenje moje je, da je odveč, venčati krsto, pokojniku pa nekoristno, in kar je poglavitno: protivno cerkvenemu propisu. V grob je možno položiti dva ali tri vence; toda kaj početi z ostalimi, kadar jih je dvajset, ali pa še več? Proč vreči? In potem: koristijo li venci pokojnemu? Venec v Ljubljani stane 5—10 gld., včasih je še dražji. Ljudje pravijo: „Ta in ta je imel mnogo vencev, pa kako krasnih in lepih!“ Koliko stane to novcev, in kaj ima od tega duša rajnikova?! Ugovarjal mi bode kdo, ter poreče: da s tem ljudje hoté izraziti ljubezen do umršega, pijeteto. Da, ljubezen mogó pokazati inšče, bolj krščanskim načinom, žrtvujoč za dušo pokojnikovo: molitev, post, miloščino. S tem pokažejo pijeteto, in taka pijeteta pomaga oni duši in njim tudi. Vence na krsto dovoljuje cerkev samo — otrokom, ki niso še pri pravi pameti, in sicer v znamenje nedolžnosti; in če cerkev sama pomen cvetk na krsteb razlaga, ne sme se jim pripisovati drug pomen. In radi tega se je n. pr. mehinski nadškof primas belgiški, kakor je stalo v „Salzburger Kirchenblatt“ leta 1888, uprl zoper cvetke in vence na krščanskih krstah. Da bi temu učinil konec, poslal je svojemu duhovništvu okrožnico, da so cvetke in venci pri pogrebi vernih, izvzemši otroške pogrebe, razvada poganska. Svetuje dalje, naj zabranijo to razvado, kjer je še ni, in kjer se že nahaja, naj jo po svojih močeh odstranjujejo, previdno in gotovo. Pri otrocih cerkev dela izjemo: častiti hoče nedolžnost, kojoj so vsprejeli pri sv. krstu in je doslej niso zgubili in tudi niso mogli. Ta nadškofijski dekret se ne more smatrati kot propis samo za vernike, on je posledica propisov v rimskem obredu torej želja cerkve.

Raznoterosti.

— Kako skrbi kukavica za svoje mladice. Navadno se misli, da znese kukavica jajce v tuje gnezdo in potem se ne zmeni več za svoje potomstvo. Vendar je že Baldamus opazil, da je kukavica vrgla iz gnezda druga jajca prej, kakor se je iz njenega izvalil mladič. To je potrdil tudi A. Walter ter ovrgel mnenje, da mlada kukavica ali stara izmečeta jajca iz gnezda. Če je opazovalec stal dlje časa pod drevesom, ni nikoli zapazil, da bi bila stara vrgla jajca izpod sebe. Kakor hitro je pa odšel in se ni dlje povrnil, dobil je jajca na tleh. To kaže dovolj jasno, da izmeče kukavica druga jajca iz gnezda. Nikdar pa se ni moglo zapaziti kukavice pri omenjenem delu, ker se človek ne more tako skriti, da bi ga ne videla. V gozdu ne léta nikoli pri tléh, temveč le med najvišjim drevjem, odkoder opaža, je li vse varno med grmičjem. Le, ako ne vidi nobene nevarnosti, spusti se k tlom. Svojemu mladiču prinaša kukavica smertertja tudi hrano.

— Orjaška ženska. Pred nekaterimi dnevi je umrla v Parizu 19letna orjaška ženska, po imenu Viktorija Tautin. Četudi je bila še tako mlada, tehtala je vendar 470 funtov. Ta teža je tem izvanrednejša, ker je bila omenjena orjakinja le srednje velike rasti, no, zato jo je bilo pa počez nekaj več.

— Povodnji. Kakor poroča „Standard“, imajo na Kitajskem strašne povodnji. Okoli Pekinga je vse pod vodo.

— Fonograf v poštnem prometu. Prva praktična uporaba fonografa v prometu bo v Mehiki, kjer bodo imele vse glavne poštne postaje zgoraj imenovano pripravo. Kdor bo hotel komu kaj poročiti, pojde na tak poštni urad ter pové svojo željo v tam stoječi instrument. Oni pa, na katerega je šlo poročilo, prišel bo na pošto in slišal sam na svoja ušesa, kaj mu hoče prijatelj njegov.

— Srčan „profesor“. Iz Novega Jorka se poroča „Frank. Ztg.“: V Portland (Oregon) je prišel boritelj, ki se imenuje „profesor“ Lucian Christol. Ta čudak pa ne kliče junakov na dvoboj, temveč se hoče boriti z — medvedi. Imenovani mož pa ni lovec, ki gré na kosmatince z oboroženo roko, s smrtonosno puško, temveč praznih rok, z golo pestjo. Imenovani mož hoče za „častno mezdo“ 500 dolarjev vsacega še močnejšega kosmatince po umetelnih pravilih“ nadvladati. Na njegovo korajžo so dobili 500 funtov težkega medveda ter mu zagotovili zahtevano plačo, če bo v resnici zmagal kosmatince, Borba se bo vršila v gledališču. Četudi je ta novica podobna bolj izmišljotini, kakor resnici, vendar trdijo listi, da je istina. Kajti ravno ta mož se je bil leta 1878. spustil na medveda, ki je bil 10 čevljev dolg. Prav na lahko oblečen začel je biti s pestmi medveda ter ga zgrabil čez teló. Sprvega je občinstvo vže menilo, da bo res zmagal Christol. Toda zdaj se medved razjezi, odtrga Christolu uho, zgrabi ga z žrelom za pleča in po predrznem boritelju bi bilo, da ni priskočil njegov sluga, prizadel smrtno rano zverini ter ga rešil gotove smrti. — Bržkone se mu ne boče zdaj nič bolje zgodilo.

— Cesar Norton I. Kakor poroča brzovjav iz Washingtona, umrla je te dni v San Francišku tam sploh znana oseba. Kdor je prišel v to mesto, obrnil je gotovo svojo pozornost na postarnega, krepkega moža v višnjevi uniformi z zlatimi gumbi, težkimi naramnicami, z velikim s perjem okrašenim cilindrom na glavi in z mogočno palico v roki. To je bil „cesar Norton I.“ Ta čudak je bil sprva priprost rudar v zlatih rudnikih in s časom si je bil napravil prelepo premoženje 100 milijonov, a vsled predrznih spekulacij je prišel ob vse premoženje in zadnje dni je — beračil po imenovanem mestu. Pri tej nesreči je izgubil namišljeni „cesar“ pamet in bil je trdnege prepričanja, da je „severnoameriški cesar.“

— Prebivalstvo v Belgiji. Kakor pišejo uradna poročila, je bilo 1889. leta v Belgiji 6 mil. 93.798 duš. Provincija Brabant šteje 1.119.160, Hennegau 1.058.752, Vzhodna Flandrija 952.835, Litih 751.005, Zapadna Flandrija 741.637, Antverpa 687.699, Namur 339.800, Limburg 224.474, Luksenburg 218.436 ljudij. Bruselj ima brez predkrajev 182.275, s temi pa 477.398 prebivalcev.

— Pred sodiščem. Sodnik: Kaj Vas je že tretjič pritiralo sém pred sodišče? — Zatoženec: „Gospod sodnik, žendarm.“

Telegrami.

Zagreb, 27. julija. Budimpeštanska tvrdka Gregerson je prevzela gradnjo tramvaja in železnice do Samobora.

Monakovo, 27. julija. Voz princa regenta je zadel ob tramvaj; princa je vrglo iz voza, a je nepoškodovan. Pribočnik lahko ranjen.

Savona, 27. julija. Na nemški s petrolejem naloženi ladiji „Vorwärts“ unelo se je oglje. Ladijo so zapeljali v morje.

Pariz, 28. julija. Kakor poročajo listi, dobilo je angleško brodovje povelje, da odpluje v Buenos-Ayres v zavarovanje angleških podložnikov.

London, 28. julija. Reuterjevo izvestje poroča iz Buenos-Ayresa, da so se uporniki polastili orožnice in vojašnice. Pri včerajšnji praski je bilo več poslopij razrušenih. Mornarji so nevtralni. Podpredsednik Pellegrino je prevzel predsedništvo.

Umrli so:

24. julija. Franca Zettel, gostija, 91 let, sv. Petra cesta 26, marasmus. — Marija Ana Golč, hišneda posestnika žena, 64 let, Židovske ulice 3, morbus brigthii. — Franca Pavšek, delavčeva hči, 4 mes., Poljanska cesta 55, slabost.

25. julija. Ludoeik Neme, posestnikov sin, 1 leto, Poljanski nasip 48, driska. — Ivan Mozetič, zidarjev sin, 5 mesecev, Poljanska cesta 55 božjast.

V bolnišnici:

23. julija. Ivan Valentin, knjigovez, 37 let, jetika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celsiju		
26	7. u. jut.	738-1	16-6	sl. svzh.	oblačno	0-00
	2. u. pop.	737-2	23-4	"	"	
	9. u. zveč.	737-7	17-4	"	"	
27	7. u. jut.	739-3	16-8	vzhod	oblačno	0-6 dež
	2. u. pop.	739-4	19-7	jvzhod	"	
	9. u. zveč.	739-3	13-4	vzhod	del. oblač.	

Srednja temperatura obeh dni 19 1°, in 16 6°, za 0 5° in 3 6° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

28. julija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	88 gld. 45 kr.
Srebrna " 5 1/2 " 100 " 16%	89 " 60 "
5% avstr. zlata renta, davka prosta	109 " 10 "
Papirna renta, davka prosta	101 " 25 "
Akcije avstr.-ogerske banke	983 " — "
Kreditne akcije	303 " — "
London	116 " 10 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	9 " 22 "
Cesarski cekini	5 " 51 "
Nemške marke	56 " 75 "

Slavno vredništvo!*)

Gledé na „prošnjo“, katero je objavil g. **Janez Borštnik** iz Kurje vasi v sobotni številki Vašega lista, zahtevam v zmislu tiskovnega zakona, da priobčite sledeči popravek:

Ni res, da mi je Janez Borštnik znesek 250 gld. dvakrat plačal.

Moja tirjatev mi je sodnijsko prisojena in do zadnjega vinarja potrjena, kakor to kaže akta c. kr. za m. d. okrajnega sodišča v Ljubljani III $\frac{2777}{1889}$ in III $\frac{1620}{1890}$.

Če trdi torej g. Janez Borštnik, da mi je kak znesek dvakrat plačal, je to samo jalov ugovor, kakor si ga slabi plačniki radi izmišljajo.

Svojega dolžnika čakal sem mnogo let. Konečno sem ga moral iztožiti ter v eksekucijo postaviti. — Mož je z različnimi pritožbami nadlegoval sodišče in višje deželno sodišče. Vse pritožbe so se mu odbile tako, da je bila konečno vendar-le na 30. junija razpisana cenitev njegovih zemljišč.

V nedeljo dné 29. junija 1890 pošlje mi po svojem otroku nekaj denarja.

Cenitev se je morala takoj ustaviti, ker je vložni zapisnik odprt samo do 11. ure in ker je moralo sodišče še tisti dan notarja obvestiti, da ne bi bil prišel v ponedeljek zjutraj k cenitvi.

Ker se je morala napraviti legalizovana pobotnica in ker zadnji troški še niso bili sodno določeni, vložil sem prošnjo za sistiranje z navadnim pristavkom, da naj se cenitev ustavi s pravico do ponovitve, če bi se bilo namreč premalo plačalo.

Otroku g. dolžnika pa sem izročil začasno potrdilo, ter mu naročil, da naj pride oče v teku tedna k obračunu in po legalizovano pobotnico.

Ta pobotnica sestavila se je takoj drugi dan in od tedaj čaka g. Janeza Borštnika v mojej pisarni, ker sem moral méniti, da bode po njo poslal. Tudi nisem zavezan, da bi mu pobotnico v hišo pošiljal.

Moj bivši dolžnik pa se ni oglasil, pač pa me je napadel v javnem listu, kar najbolje kaže, s kakim človekom da sem imel opraviti.

V Ljubljani, dné 27. julija 1890.

(1) **Dr. Ivan Tavčar.**

*) Ta popravek ni sestavljen v zmislu tiskovnega zakona, ker so v njem navedeni dogodki, katerih ne omenja inserat v sobotni številki. Da se nam ne očita pristranost, objavimo ta popravek, a za vsbino odklanja odgovornost vredništvo in opraviništvo

Prvo žrebanje
14. avgusta.

Komad
le 1 gold.

Prvo žrebanje
14. avgusta.

Srečke dunajske razstave

2 glavna
dobitka
vsak

50.000 gld.
vrednosti.

Srečka je veljavna
za obojno žrebanje.

Drugo žrebanje
15. oktobra.

Srečke po 1 gld.

dobé se pri (20-6)
C.C. Mayer-ju v Ljubljani.

OLJNATE BARVE

kositarских пуšicah po pol in jeden kilo priporoča najceneje

ADOLF HAUPTMANN,

tovarna oljnatih barv, laka in firneža

semeniško poslopje 6 LJUBLJANA semeniško poslopje 6.